

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 11775 @ P / 10.10.2013

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE
Intrare Nr. 1/3759/V8
20 13 Luna 10 Ziaua 10

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

SB
Stefanone

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București, România
Telefon: (+40-21) 313 25 31 Fax: (+40-21) 312 54 80
Internet : <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.631A/2013

Dep. Leșelakio
[Signature]

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDICTIONALĂ
3800 / 10-10-2013
Nr.....

Domnului
Valeriu Ștefan ZGONEA
Președintele Camerei Deputaților

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de Președintele României referitoare la neconstituționalitatea prevederilor Legii privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 1 noiembrie 2013, ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 6 noiembrie 2013.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

Președinte,
[Signature]
Augustin ZEGREAN

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDICTIONALĂ
Nr. **3792** / **09-10-2013**

ROMÂNIA

ROMÂNIA
ADMINISTRAȚIA PREZIDENTIALĂ
CANCELARIA PREȘEDINTELUI
INTRARE
IESIRE Nr. **2134**
Ziua **09** Luna **10** Anul **2013**

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DOSTR 631A/2013

București, 9 Octombrie 2013

Domnului Augustin ZEGREAN

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

În temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituția României și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, formulez următoarea

SEZIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE

asupra

**Legii privind cooperarea dintre Parlament și
Guvern în domeniul afacerilor europene**

În forma legii adoptată inițial de Senat, în calitate de Cameră decizională, în data de 21 iunie 2012, la sesizarea înaintată de un grup de senatori, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 784 din 26 septembrie 2012 asupra sesizării de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. e), art. 3, art. 18 și art. 19 din Legea privind cooperarea între Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și a constatat că sunt neconstituționale prevederile art. 3, art. 18 și art. 19.

După reluarea procedurii legislative s-au operat unele modificări în vederea punerii în acord a legii cu Decizia Curții Constituționale nr. 784/2012, iar la data de 15 aprilie 2013, Senatul, în calitate de Cameră decizională, a adoptat Legea privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene.

Ulterior, Legea privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene, adoptată de Senat, în calitate de Cameră decizională, la data de 15

aprilie 2013, a format obiectul cererii de reexaminare înaintate de Președintele României. Astfel, la data de 26 aprilie 2013, Președintele României a solicitat Parlamentului reexaminarea acestei legi, în temeiul art. 77 alin. (2) din Constituția României, în vederea punerii în acord a dispozițiilor legii aflate la promulgare cu Decizia Curții Constituționale nr. 784/2012.

În urma reexaminării legii, la data de 23 septembrie 2013, Senatul, în calitate de Cameră decizională, a adoptat Legea privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene, pe care, în data de 30 septembrie 2013, Parlamentul a retransmis-o Președintelui României, în vederea promulgării.

Motivele cererii sunt următoarele:

Prevederile Legii privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene, transmisă Președintelui României spre promulgare, sunt neconstituționale deoarece contravin dispozițiilor art. 1 alin. (5) și art. 147 alin. (2) și (4) din Constituția României, republicată, întrucât conservă soluțiile legislative constatate neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 784/2012, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 701/2012, pentru considerentele pe care urmează să le detaliem.

De asemenea, unele prevederi ale legii, așa cum vom expune, sunt neconstituționale deoarece contravin art. 80 alin. (1), coroborat cu art. 91 și art. 148 alin. (4) din Constituția României, republicată, în ceea ce privește dreptul Președintelui României, în calitate de șef al statului și conducător al politicii externe a statului român de a emite mandate de reprezentare la Consiliul European, atunci când consideră necesar, fără alte condiționări din partea puterii legislative sau executive.

Având în vedere că potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituția României, republicată „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”, coroborate cu prevederile art. 147 alin. (2) și (4) din Legea fundamentală, conform căroră „(2) *În cazurile de neconstituționalitate care privesc legile, înainte de promulgarea acestora, Parlamentul este obligat să reexamineze dispozițiile respective pentru punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale. (4) Deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României. De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor*”, **rezultă obligația Parlamentului de a pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției**, iar autoritățile publice, printre care și Parlamentul, nu pot neglija sau respinge o decizie a Curții Constituționale. **Or, în cazul de față, Parlamentul a adoptat Legea privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în**

domeniul afacerilor europene, fără a pune în acord prevederile legii cu Decizia Curții Constituționale nr. 784/2012, respectiv cu Decizia nr. 683/2012.

În forma inițială a legii supusă controlului de constituționalitate, art. 18 avea următorul cuprins:

„(1) *Conducătorul delegației României la reuniunile Consiliului European este președintele României sau primul-ministru al Guvernului României.*

(2) *Stabilirea conducătorului delegației României la reuniunile Consiliului European se face prin acord între Guvernul României și Instituția Prezidențială, cu cel puțin 20 de zile lucrătoare înainte de data reuniunii.*

(3) *În situația în care acordul prevăzut la alin. (2) nu se realizează în termen, Parlamentul, în ședință comună a celor două Camere, desemnează conducătorul delegației României la respectiva reuniune a Consiliului European.”*

iar la art. 19 din aceeași lege, se prevedeau următoarele:

„(1) *Guvernul, transmite celor două Camere ale Parlamentului, în termen de minimum 7 zile lucrătoare, înaintea reuniunii Consiliului European, propunerea de mandat pe care delegația României intenționează să o prezinte.*

(2) *Înaintea reuniunii Consiliului European, Parlamentul adoptă mandatul.*

(3) *În cazul în care conducătorul delegației României la reuniunea Consiliului European susține altă poziție decât cea primită prin mandat, Guvernul va motiva în scris respectiva poziție.”*

Prin Decizia nr. 784/2012, Curtea Constituțională a constatat că **prevederile art. 18 mai sus menționat aduc atingere dispozițiilor art. 80 alin. (1), coroborat cu art. 91 și art. 148 alin. (4) din Constituție și a reluat, în esență, argumentele principale pe care și-a întemeiat Decizia nr. 683 din 27 iunie 2012 asupra conflictului juridic de natură constituțională dintre Guvern, reprezentat de primul-ministru, pe de o parte, și Președintele României, pe de altă parte, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479/2012. Astfel, Curtea a statuat cu valoare de principiu, că: **“În exercitarea atribuțiilor constituționale, Președintele României participă la reuniunile Consiliului European în calitate de șef al statului. Această atribuție poate fi delegată de către Președintele României, în mod expres, primului-ministru.”** Totodată, Curtea a reținut că: **“potrivit art. 80 alin. (1) din Constituție, Președintele României reprezintă statul român, ceea ce înseamnă că în planul politicii externe conduce și angajează statul. Acest text constituțional îi permite să traseze liniile viitoare pe care statul le va urma în politica sa externă, practic să îi determine orientarea în planul relațiilor externe, ținând cont, desigur, de interesul național. O atare concepție este legitimată de caracterul reprezentativ al funcției, Președintele României fiind ales de cetățeni prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat”**. În plus, în aceeași decizie se stipulează că **“rolul Guvernului în politica externă este unul mai degrabă tehnic, el trebuind să urmeze și să îndeplinească obligațiile la care România s-a angajat la nivel de stat” și că “acest rol este unul de****

execuție, așadar, unul derivat, și nu original, cum este cel al Președintelui României”.

De asemenea, în ceea ce privește art. 19, în forma inițială a legii, supusă controlului de constituționalitate, prin Decizia nr. 784/2012, Curtea a constatat că dispozițiile art. 19 sunt neconstituționale, *“contravenind atât art. 1 alin. (5), cât și art. 80 alin. (1) coroborat cu art. 91 și art. 148 alin. (4) din Constituție, deoarece nu statuează cu privire la atribuțiile Președintelui ce trebuie exercitate în procesul de elaborare și adoptare a mandatului. O atare omisiune legislativă apărută ca urmare a pronunțării de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 683 din 27 iunie 2012 are relevanță constituțională, Curtea fiind în acest caz competentă să o analizeze, așa cum a statuat în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 503 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 28 mai 2010.”*

După reluarea procedurii legislative, deși Parlamentul a operat unele modificări în vederea punerii în acord a legii cu Decizia Curții Constituționale nr. 784/2012, vă rugăm să observați că la art. 18 din Legea privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene, retransmisă Președintelui României spre promulgare, sunt cuprinse dispoziții cu privire la procesul de elaborare și adoptare a mandatelor, însă **rolul Președintelui României este deformat în substanța sa.** Astfel, la art. 18 din legea transmisă spre promulgare, se prevăd următoarele:

„(1) Guvernul transmite celor două Camere ale Parlamentului, cu minimum 10 zile calendaristice înaintea reuniunii Consiliului European, propunerea de mandat pe care delegația României intenționează să o prezinte.

(2) Înaintea reuniunii Consiliului European, Parlamentul poate adopta propuneri privind mandatul.

(3) Propunerile adoptate în conformitate cu alin. (2) se includ în proiectul de mandat formulat de Guvern.

(4) Președintele României se poate adresa Parlamentului pentru a-și prezenta mandatul.”.

Din analiza acestui text, remarcăm că Președintele României își pierde atribuția de a emite mandatul de reprezentare la reuniunile Consiliului European, deși acest drept îi este conferit de Constituție, în virtutea prevederilor art. 80 alin. (1), coroborat cu art. 91 și art. 148 alin. (4). Prin art. 18 din legea retransmisă spre promulgare, în procedura de emitere a mandatului se interferează Parlamentul României, aspect care vine în contradicție cu textele constituționale menționate. Astfel, din jurisprudența Curții Constituționale a României, cât și din Constituția României, Președintele României, în calitate de șef al statului și conducător al politicii externe a statului român are dreptul de a emite mandate, atunci când consideră necesar, fără alte condiționări din partea puterii legislative sau executive.

Chiar în ipoteza în care viciul de neconstituționalitate sesizat ar fi interpretat în sensul unei omisiuni legislative, întrucât în legea ce face obiectul sesizării de neconstituționalitate nu se stipulează cu privire la rolul Președintelui României în procedura de elaborare și adoptare a mandatului la Consiliul European, cât timp generează încălcarea **dispozițiilor art. 80 alin. (1), coroborat cu art. 91 și art. 148 alin. (4) din Constituție, considerăm că nu poate fi ignorat.** Curtea Constituțională, potrivit art. 142 din Legea fundamentală, este garantul supremației Constituției, ceea ce presupune, printre altele, conformitatea întregului drept cu Constituția, precum și controlul constituționalității legilor.

Or, potrivit art. 147 alin. (2) din Constituție, era de competența exclusivă a Parlamentului reexaminarea dispozițiilor constatate ca fiind neconstituționale și punerea lor în acord cu textele constituționale încălcate, cu respectarea considerentelor care au stat la baza Deciziilor Curții Constituționale nr. 784/2012 respectiv nr. 683/2012.

Menționăm că potrivit art. 80 alin. (1) din Constituția României, „*Președintele României reprezintă statul român [...]*”, iar potrivit art. 10 alin. (2), a doua teză, al Tratatului privind Uniunea Europeană, „*statele membre sunt reprezentate în Consiliul European de șefii lor de stat sau de guvern și în Consiliu de guvernele lor*”. Din coroborarea celor două texte juridice, rezultă că atribuția de participare la Consiliul European, având în vedere că actorii reprezentați sunt statele, revine Președintelui României. În ceea ce privește Consiliul European, textul Tratatului oferă dreptul de reprezentare șefilor de stat „*sau*” de guvern. Aceste două variante de reprezentare s-au impus în textul Tratatului din rațiuni ce țin de structura constituțională internă specifică fiecărui stat membru (monarhie constituțională, republică parlamentară, republică semiprezidențială, etc.) Prin raportare la specificul constituțional al României, așa cum este consacrat la nivel constituțional, **șeful statului este Președintele României care are atribuția constituțională a reprezentării României. Având în vedere că acesta este un drept al său, originar, Președintele României poate delega, printr-un act de voință expres, atribuția de a participa la reuniunile Consiliului European, atunci când consideră necesar, elaborând și aprobând mandatul. De aceea, apreciem că mandatul propus de Guvern și amendat de Parlament este neconstituțional având în vedere Legea fundamentală, precum și regulile impuse de jurisprudența Curții Constituționale.**

Pe de altă parte, potrivit noilor prevederi, art. 18 alin. (4) din Legea privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene poate fi interpretat în sensul existenței a două mandate necorelate între ele, unul al Guvernului, ce poate fi cenzurat de către Parlament și altul al Președintelui României, încredințat

Guvernului, ceea ce este de natură să creeze confuzie și să conducă la un alt blocaj de natură constituțională.

Mai mult, asemenea atribuții ale Președintelui României, pe planul politicii externe, nu le regăsim nici în alte articole ale legii, ele fiind ignorate de către legiuitor, deși reprezentantul statului în plan extern este Președintele României.

În ceea ce privește **elaborarea „mandatului” la Consiliu**, astfel cum este definit la art. 2 lit. e) din legea retransmisă Președintelui României spre promulgare, potrivit căruia „mandatul” reprezintă „*poziția de negociere a României, pentru temele aflate pe agenda Consiliului, inclusiv pentru proiectele de acte legislative de la nivelul Uniunii Europene*”, precum și la art. 2 lit. f) din aceeași lege, prin care “mandatul general” reprezintă „*poziția de negociere a României, elaborată de către Guvern, pentru temele aflate pe agenda Consiliului, inclusiv pentru proiectele de acte legislative de la nivelul Uniunii Europene, în cazul în care implicațiile economice, sociale sau de mediu ale proiectelor de acte legislative de la nivelul Uniunii Europene au importanță majoră sau privesc mai multe domenii sectoriale*”, **considerăm că acesta trebuie corelat cu susținerile șefului delegației la Consiliul European**. Având în vedere că între Consiliul European și Consiliu este o strânsă legătură, Consiliul European fiind instituția ce trasează liniile politice de dezvoltare a Uniunii Europene, potrivit art. 15 alin. (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, iar Consiliul este instituția ce elaborează ulterior actele de transcriere a acestor orientări în politici publice, **nu se poate realiza o separare a mandatului la Consiliu, elaborat de Guvern față de poziția susținută de șeful delegației în cadrul Consiliului European**. Pentru ca România să aibă, pe plan extern, o poziție comună în cadrul celor două instituții este necesară o unitate de abordare a activității Uniunii Europene în Consiliu și în Consiliul European, ceea ce se poate realiza doar prin corelarea mandatului la Consiliu cu susținerile șefului delegației în cadrul Consiliului European.

Omisiunea textului legislativ cu privire la atribuțiile Președintelui în ceea ce privește pregătirea participării României la procesele decizionale ale Uniunii Europene se manifestă în cuprinsul art. 2 și art. 3 din legea retransmisă la promulgare.

Dorim să reținem atenția Curții asupra faptului că participarea puterii executive a statului român la activitățile decizionale ale Uniunii Europene, așa cum sunt stabilite de tratatele constitutive ale Uniunii, respectiv la Consiliul Uniunii Europene și la Consiliul European, nu poate fi separată în funcție de participare, între Consiliu și Consiliul European, astfel încât nu poate fi considerată decât artificială separarea mandatelor de reprezentare a României în mandate pentru Consiliu și mandate pentru Consiliul European. Operarea unei separări procedurale, în funcție de autoritatea națională care aprobă mandatul, între mandatul de participare la Consiliul Uniunii

Europene și mandatul de participare la Consiliul European este neconformă cu litera și spiritul tratatelor constitutive ale Uniunii Europene. Potrivit art. 15 alin. (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, „*Consiliul European oferă Uniunii impulsurile necesare dezvoltării acesteia și îi definește orientările și prioritățile politice generale*”, ceea ce, în practică, se traduce prin stabilirea unei secvențialități în elaborarea politicilor Uniunii Europene, în sensul determinării de către Consiliul European a liniilor politice de dezvoltare a Uniunii și al elaborării ulterioare de către Consiliu a actelor de transcriere a acestor orientări în politici publice.

Totodată, ținem să reamintim Curții că, potrivit art. 10 alin. (2), a doua teză, din Tratatul privind Uniunea Europeană, „*statele membre sunt reprezentate în Consiliul European de șefii lor de stat sau de guvern și în Consiliu de guvernele lor*”, ceea ce transcrie principiul că Uniunea Europeană este o uniune de state și popoare, de interes pentru argumentul de față fiind faptul că la activitatea Uniunii Europene participă statele membre.

Având în vedere că la activitatea Uniunii Europene, inclusiv cea decizională, participă statele, constatăm că acest enunț este adevărat indiferent de instituția decizională la care ne referim, Consiliul Uniunii Europene sau Consiliul European. Astfel, rezultă că activitatea Guvernului în cadrul Consiliului Uniunii Europene este una de execuție, derivată, și nu originară, cum este cea a Președintelui României în cadrul Consiliului European.

În acest sens, considerăm că atribuțiile Președintelui în ceea ce privește elaborarea și aprobarea mandatelor trebuie să se exercite și în legătură cu participarea puterii executive la activitatea Consiliului Uniunii Europene. În acest fel, este asigurată respectarea ordinii constituționale, respectiv art. 80 alin. (1) coroborat cu art. 91 și art. 148 alin. (4), pe de o parte, și unitatea de abordare a activității Uniunii Europene în Consiliul Uniunii Europene și Consiliul European, pe de altă parte.

Față de aceste aspecte, considerăm că definițiile stabilite la art. 2 lit. (e) și lit. (f) încalcă art. 80 alin. (1) coroborat cu art. 91 și art. 148 alin. (4), prin omiterea atribuțiilor Președintelui în materia elaborării și aprobării mandatelor, pe de o parte, și prin promovarea unei separări arbitrare între Consiliul Uniunii Europene și Consiliul European sub aspectul mandatului, afectând astfel exercitarea atribuțiilor precizate anterior.

Teza elaborării de către Guvern a mandatelor, introduse prin definiția de la art. 2 lit. (f), este reflectată și în art. 3 alin. (2) – prin termenul „*definitivare*” – și în art. 3 alin. (4) – prin termenul „*întocmire*”. Considerăm că cele două alineate sunt neconstituționale întrucât se încalcă prevederile art. 80 alin. (1), coroborat cu art. 91 și art. 148 alin. (4), care stabilesc autoritatea Președintelui de a finaliza procesul de elaborare a mandatelor de participare la activitatea Uniunii Europene.

În jurisprudența sa, cu privire la efectele deciziilor sale, Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia nr. 1018/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511/2010, că *“adoptarea de către legiuitor a unor norme contrare celor hotărâte printr-o decizie a Curții Constituționale, prin care se tinde la păstrarea soluțiilor legislative afectate de vicii de neconstituționalitate, încalcă Legea fundamentală. Or, într-un stat de drept, astfel cum este proclamată România în art. 1 alin. (3) din Constituție, autoritățile publice nu se bucură de nicio autonomie în raport cu dreptul, Constituția stabilind în art. 16 alin. (2) că nimeni nu este mai presus de lege, iar în art. 1 alin. (5) că respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”*

Totodată, Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia nr. 738/2012, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 690/2012, că *„forța obligatorie a actelor jurisdicționale, deci și a deciziilor Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Așadar, atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor Curții Constituționale sunt general obligatorii, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept.”*

**Domnule Președinte al Curții Constituționale,
Distinși membri ai Plenului Curții Constituționale,**

În considerarea argumentelor expuse vă solicit să admiteți sesizarea de neconstituționalitate și să constatați că dispozițiile Legii privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene au fost adoptate cu nerespectarea prevederilor art. 1 alin. (5), art. 147 alin. (2) și (4), precum și ale art. 80 alin. (1), coroborat cu art. 91 și art. 148 alin. (4) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

L E G E

privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene

Parlamentul României adoptă prezenta lege

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art.1.- Prezenta lege reglementează cadrul de cooperare între Parlamentul României sau una dintre Camerele acestuia și Guvernul României, cu privire la participarea României la procesul decizional din cadrul Uniunii Europene, precum și la monitorizarea armonizării legislației naționale cu legislația europeană.

Art.2.- În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *aviz motivat* - documentul adoptat de către Parlament sau una dintre cele două Camere, prin hotărâre, în care se expun motivele pentru care se consideră că un proiect de act legislativ european încalcă principiul subsidiarității, în conformitate cu prevederile Protocolului nr.2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și, respectiv, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

b) *analiza proiectelor de acte fără caracter legislativ ale Uniunii Europene* - procedura prin care Parlamentul sau una dintre cele două Camere analizează și evaluează proiectele de acte fără caracter legislativ, emise de Uniunea Europeană, inclusiv documentele de strategie și care poate fi finalizată cu o hotărâre a Parlamentului sau a uneia dintre cele două Camere;

c) *control de subsidiaritate și proporționalitate* - procedura prin care Camera Deputaților și Senatul evaluează modul în care proiectele de acte legislative ale Uniunii Europene respectă principiile subsidiarității și proporționalității, în temeiul Protocolului nr.2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și, respectiv, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

d) *examinare parlamentară* - procedura prin care Parlamentul sau una dintre cele două Camere examinează și evaluează proiectele de acte legislative sau fără caracter legislativ ale Uniunii Europene din punct de vedere al fondului reglementării și implicațiilor acestora asupra sistemului legislativ național;

e) *mandat* - poziția de negociere a României, pentru temele aflate pe agenda Consiliului, inclusiv pentru proiectele de acte legislative de la nivelul Uniunii Europene;

f) *mandat general* - poziția de negociere a României, elaborată de către Guvern, pentru temele aflate pe agenda Consiliului, inclusiv pentru proiectele de acte legislative de la nivelul Uniunii Europene, în cazul în care implicațiile economice, sociale sau de mediu ale proiectelor de acte legislative de la nivelul Uniunii Europene au o importanță majoră sau privesc mai multe domenii sectoriale;

g) *proiecte de acte legislative ale instituțiilor Uniunii Europene* - propunerile Comisiei Europene, inițiativele unui grup de state membre, inițiativele Parlamentului European, cererile Curții de Justiție a Uniunii Europene, recomandările Băncii Centrale Europene și cererile Băncii Europene de Investiții privind adoptarea unui act legislativ, sub forma regulamentelor, directivelor sau deciziilor Uniunii Europene;

h) *rezerva de examinare parlamentară* - procedura prin care Guvernul României informează Consiliul cu privire la declanșarea procedurii de examinare de către Parlament sau de către una dintre cele două Camere, potrivit prezentei legi, a unui proiect de act legislativ european aflat în curs de negociere;

i) *proiect de act fără caracter legislativ* - proiectele de acte emise de instituțiile Uniunii Europene, care nu sunt adoptate prin procedură legislativă, conform Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007.

Art.3.- (1) În exercitarea atribuțiilor sale, potrivit prevederilor prezentei legi, Parlamentul sau una dintre cele două Camere adoptă hotărâri.

(2) Hotărârea Parlamentului sau a uneia dintre cele două Camere este preluată de către Guvern la definitivarea poziției naționale de negociere în Consiliu, prevăzută în mandat.

(3) În cazul în care hotărârile celor două Camere conțin prevederi divergente, Guvernul solicită Parlamentului o hotărâre comună asupra prevederilor având conținut divergent, într-un termen stabilit prin consultare cu cele două Camere.

(4) În situația în care hotărârea comună nu este transmisă în termenul stabilit, Guvernul nu este obligat ca la întocmirea mandatului general sau a mandatului să țină cont de prevederile având conținut divergent.

(5) Guvernul motivează în scris, în cel mai scurt timp, susținerea altei poziții decât cea exprimată în hotărârea Parlamentului sau a uneia dintre cele două Camere.

CAPITOLUL II

Examinarea Programului anual de lucru al Comisiei Europene

Art.4.- (1) Camera Deputaților și Senatul examinează Programul anual de lucru al Comisiei Europene, stabilindu-și fiecare o listă a proiectelor de acte europene pentru care va declanșa procedura de examinare parlamentară în anul respectiv.

(2) Cele două liste se notifică Guvernului în termen de 5 zile lucrătoare de la adoptarea lor.

CAPITOLUL III

Informarea Parlamentului

Art.5.- (1) Guvernul transmite celor două Camere ale Parlamentului, imediat după primire, proiectele de acte legislative ale Uniunii Europene care sunt înscrise pe agenda Consiliului, precum și documentele însoțitoare.

(2) La solicitarea uneia dintre cele două Camere, Guvernul transmite acestora proiectele actelor legislative și fără caracter legislativ ale Uniunii Europene, precum și documentele însoțitoare ale acestora care nu au fost transmise deja de către Comisia Europeană conform obligației prevăzute în Protocolul nr.1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat la Tratatul de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007.

Art.6.- (1) Pentru fiecare proiect de act legislativ al Uniunii Europene, aflat în curs de negociere la nivelul instituțiilor Uniunii Europene, Guvernul transmite, la solicitarea uneia dintre cele două Camere ale Parlamentului, în cel mult 10 zile lucrătoare de la data solicitării, o fișă

explicativă, care cuprinde informațiile prevăzute în anexa nr. 1 sau, în cel mult 15 zile lucrătoare de la data solicitării, o fișă explicativă, care cuprinde informațiile prevăzute în anexa nr.2, după caz.

(2) Pentru proiectele de acte fără caracter legislativ, aflate în curs de adoptare la nivelul instituțiilor Uniunii Europene, Guvernul transmite celor două Camere, în cel mult 15 zile lucrătoare de la data solicitării, o informare generală.

~~Art.7.- (1) La începutul fiecărei președinții rotative a Consiliului, Guvernul transmite~~
celor două Camere ale Parlamentului următoarele documente:

- a) programul și prioritățile președinției respective;
- b) lista mandatelor generale care vor fi elaborate, spre observații și propuneri.

(2) Guvernul, prin Ministerul Afacerilor Externe sau prin ministerul de resort, pentru domeniile aflate în competența lor, potrivit legii, informează periodic cele două Camere ale Parlamentului asupra problemelor esențiale pentru România și pentru Uniunea Europeană, aflate pe agenda europeană.

Art.8.- Guvernul transmite periodic celor două Camere ale Parlamentului următoarele documente:

- a) informări privind rezultatele participării la Consiliul European;
- b) rapoarte periodice despre activitatea și rezultatele participării României la procesul decizional al Uniunii Europene, la nivelul Consiliului;
- c) rapoarte semestriale privind îndeplinirea obligațiilor de transpunere a dreptului Uniunii Europene în legislația internă.

Art.9.- Protecția documentelor clasificate, care fac obiectul prezentei legi, se asigură potrivit normelor naționale și ale Uniunii Europene în domeniu.

CAPITOLUL IV

Procedura de lucru între Camerele Parlamentului și Guvern

Art.10.- (1) Oricare dintre Camerele Parlamentului poate decide începerea procedurii de examinare parlamentară a unui proiect de act al Uniunii Europene, aflat în curs de negociere la nivelul instituțiilor Uniunii Europene.

(2) Camera Deputaților sau Senatul, după caz, transmite Guvernului o notificare în legătură cu actul care face obiectul acestei proceduri.

(3) După primirea notificării Guvernul, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe sau prin ministerul de resort, pentru domeniile aflate în competența sa, potrivit legii, transmite celor două Camere ale Parlamentului, în termen de 15 zile lucrătoare, fișa explicativă extinsă cu privire la proiectul de act legislativ, care cuprinde elementele prevăzute în anexa nr.2.

Art.11.- (1) În urma examinării parlamentare, Parlamentul sau una dintre cele două Camere adoptă hotărâri cu privire la proiectele de acte în curs de adoptare la nivelul instituțiilor Uniunii Europene.

(2) Parlamentul sau una dintre cele două Camere finalizează examinarea parlamentară și transmite Guvernului hotărârea, înainte cu cel puțin 3 zile lucrătoare de la data stabilită de Guvern pentru definitivarea mandatului care va fi susținut în Consiliu.

(3) În situații speciale, temeinic motivate, Guvernul poate cere urgentarea prezentării hotărârii asupra actelor legislative, în discuție la nivelul Consiliului, urgența fiind motivată de respectarea calendarului european.

(4) În situația în care termenele prevăzute la alin.(2) și (3) nu sunt respectate, Guvernul va decide în absența hotărârii Parlamentului sau a celor două Camere ale sale.

(5) În situația în care hotărârile Camerelor diferă, Guvernul aplică prevederile art.3 alin.(3) și (4).

(6) Guvernul va informa cele două Camere ale Parlamentului cu privire la modificările semnificative ale mandatelor generale sau mandatelor pentru proiectele de acte legislative care au făcut obiectul examinării, după caz, generate de procesul de negociere, în cel mai scurt termen de la elaborarea lor, precum și amendamentele semnificative ale altor state membre sau ale instituțiilor europene.

CAPITOLUL V

Rezerva de examinare parlamentară

Art.12.- Pe durata procedurii de examinare parlamentară a proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, Guvernul va informa Consiliul asupra declanșării acestei proceduri, în temeiul prezentei legi.

Art.13.- Rezerva de examinare parlamentară se consideră ridicată, după caz, din momentul transmiterii hotărârii Parlamentului sau a uneia dintre cele două Camere către Guvern sau la expirarea termenului prevăzut la art.3 alin.(3).

CAPITOLUL VI**Controlul respectării principiilor subsidiarității și proporționalității**

Art.14.- (1) Cele două Camere ale Parlamentului asigură evaluarea modului în care proiectele de acte legislative ale Uniunii Europene respectă principiile subsidiarității și proporționalității, în temeiul Protocolului nr.2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007.

(2) Guvernul transmite celor două Camere ale Parlamentului fișa prevăzută în anexa nr.1, pentru proiectele de acte legislative cuprinse în lista de priorități stabilită conform art.4 alin.(1), în termen de 10 zile lucrătoare de la data notificării cu proiectul de act european.

(3) Parlamentul sau una dintre cele două Camere adoptă, prin hotărâre, avize motivate în cazul în care constată încălcarea de către proiectele de acte legislative ale Uniunii Europene a principiului subsidiarității și expune motivele.

(4) Avizul motivat se transmite președintelui Parlamentului European, al Consiliului și, respectiv, al Comisiei Europene, în termen de 8 săptămâni de la data transmiterii proiectului, în conformitate cu art. 6 din Protocolul nr.2.

(5) Cele două Camere ale Parlamentului adoptă hotărâri prin care constată conformitatea proiectelor de acte legislative europene cu principiile subsidiarității și proporționalității, cu observații pe fond.

Art.15.- (1) Parlamentul sau una dintre cele două Camere, constatând, în urma analizei lor interne, că un act legislativ european aflat în vigoare încalcă principiul subsidiarității, poate formula acțiune în anulare a actului respectiv la Curtea de Justiție, în temeiul art.263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și art. 8 din Protocolul nr.2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007.

(2) După luarea deciziei de a introduce o acțiune în anulare, Parlamentul sau una dintre cele două Camere numește un agent însărcinat cu reprezentarea intereselor statului în respectiva cauză.

(3) Corespondența cu Grefa Curții de Justiție în cadrul acțiunii prevăzute la alin.(1) se realizează prin Agentul guvernamental însărcinat cu reprezentarea României înaintea Curții de Justiție, precum și a celorlalte instituții ale Uniunii Europene.

CAPITOLUL VII

Analiza proiectelor de acte fără caracter legislativ elaborate de instituțiile Uniunii Europene

Art.16.- (1) Parlamentul sau una dintre cele două Camere poate analiza proiectele de acte fără caracter legislativ ale instituțiilor Uniunii Europene și notifică în acest sens Guvernul.

(2) În termen de 15 zile lucrătoare de la primirea notificării, Guvernul transmite ~~celor două Camere ale Parlamentului o informare generală asupra proiectului actului supus~~ analizei, care cuprinde elementele solicitate de Camere, precum și toate informațiile considerate relevante de către Guvern.

Art.17.- (1) Hotărârile Parlamentului sau ale uneia dintre cele două Camere în cazul documentelor de strategie, programare sau consultare ale Uniunii Europene au caracter consultativ pentru Guvern.

(2) Pe durata derulării analizei, la solicitarea oricăreia dintre cele două Camere ale Parlamentului, reprezentantul Guvernului desemnat pentru domeniile de competență, potrivit legii, se prezintă la comisiile pentru afaceri europene ale celor două Camere ale Parlamentului sau la comisiile de specialitate, pentru a informa asupra aspectelor relevante pentru România, din cadrul documentului și asupra elementelor preliminare de poziție ale Guvernului.

CAPITOLUL VIII

Controlul parlamentar asupra reprezentării României în Consiliul European

Art.18.- (1) Guvernul transmite celor două Camere ale Parlamentului, cu minimum 10 zile calendaristice înaintea reuniunii Consiliului European, propunerea de mandat pe care delegația României intenționează să o prezinte.

(2) Înaintea reuniunii Consiliului European, Parlamentul poate adopta propuneri privind mandatul.

(3) Propunerile adoptate în conformitate cu alin.(2) se includ în proiectul de mandat formulat de Guvern.

(4) Președintele României se poate adresa Parlamentului pentru a-și prezenta mandatul.

CAPITOLUL IX

Persoanele nominalizate sau numite de către Guvern pentru funcțiile din cadrul instituțiilor Uniunii Europene

Art.19.- (1) Parlamentul României va fi informat de către Guvern în legătură cu nominalizarea persoanelor în vederea ocupării unor funcții în cadrul instituțiilor Uniunii Europene.

(2) Comisiile de specialitate ale Parlamentului vor audia persoana nominalizată de Guvern pentru funcția de membru al Comisiei Europene.

CAPITOLUL X

Monitorizarea armonizării legislației naționale cu dreptul Uniunii Europene

Art.20.- (1) Guvernul prezintă anual Parlamentului programul său legislativ cuprinzând, într-o secțiune dedicată, proiectele de legi prin care urmează a fi transpuse acte juridice ale Uniunii Europene. În cazul în care, pe parcursul anului, apar modificări în ceea ce privește necesitatea transpunerii prin lege a actelor legislative ale Uniunii Europene, Guvernul informează, de îndată, Parlamentul.

(2) Programul legislativ prevăzut la alin. (1) poate include proiecte de legi necesare pentru crearea cadrului juridic în vederea aplicării directe a regulamentelor și deciziilor Uniunii Europene.

(3) Programul legislativ prevăzut la alin. (1) poate include proiecte de legi care modifică, completează sau abrogă acte normative naționale în vederea executării hotărârilor pronunțate de instanțele Uniunii Europene împotriva României sau a prevenirii pronunțării unor asemenea hotărâri împotriva României.

Art.21.- Guvernul prezintă semestrial Parlamentului stadiul transpunerii în dreptul intern a actelor legislative adoptate la nivelul Uniunii Europene, cuprinzând și situația întârzierilor înregistrate.

CAPITOLUL XI

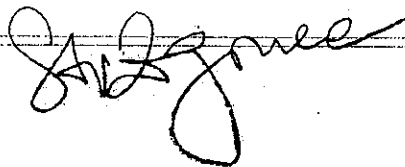
Dispoziții finale

Art.22.- Anexele nr.1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

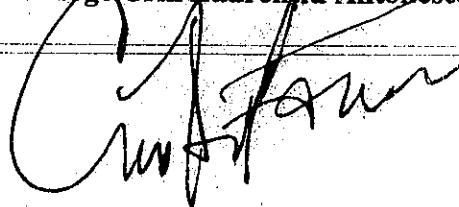
**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Valeriu Ștefan Zgonea

**PREȘEDINTELE
SENATULUI**

George Crin Laurențiu Antonescu

București,
Nr.

Conținutul fișei explicative a proiectelor de acte legislative ale instituțiilor Uniunii Europene

- a) titlul proiectului, precum și celelalte elemente de identificare;
- b) scurta descriere a propunerii;
- c) evaluarea preliminară a impactului asupra legislației naționale, a politicilor naționale asupra situației economice, sociale, asupra IMM-urilor și a mediului înconjurător;
- d) implicațiile financiare/bugetare;
- e) ministerul sau instituția administrației publice centrale responsabilă în domeniul de aplicare a propunerii;
- f) analiza generală, cu caracter preliminar, a proiectului de act legislativ.

Conținutul fișei explicative extinse

- a) obiectivele propuse pe parcursul procesului de adoptare a deciziei și motivarea lor;
- b) poziția inițială a Guvernului în ceea ce privește propunerea de act legislativ, respectiv propuneri preliminare de elemente de mandat;
- c) documente pregătitoare ale Comisiei Europene, transmise Consiliului;
- d) documente ale Consiliului și ale organelor Consiliului;
- e) rapoarte ale reuniunilor la nivel ministerial ale Consiliului;
- f) rapoarte și comunicări ale organelor consultative de pe lângă Comisia Europeană;
- g) orice alte date de natură a aduce clarificări asupra aspectelor în dezbateră.

Parlamentul României
Camera Deputaților

30 septembrie 2013

Nr. PLx3/2012

Domnule Președinte,

Vă înaintăm, alăturat, Legea privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene, în vederea promulgării, în conformitate cu prevederile art.77 alineatul (1) din Constituția României.

Cu stimă,

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU ȘTEFAN ZGONEA**

**Domnului TRAIAN BĂSESCU
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**